

малакъ червечецъ, каквато е трихината, може да направи толкова ужасни нещастия. З. 314.

Червена с. ж. рожа (болъзъ): см. сл. урбалецъ.

Червена вода има собств. села недалеко отъ Рущука: Село Червена вода лѣжи на хубаво и на живописно място З. 274.

Червендаќъ с. м. родъ красныхъ яруши, твердыхъ, дозрывающихъ съ лѣжкъ: Лесно є баби да ъде гнили круши; а да видимъ, какъ ще да ъде червендаците (Червенаци, червендаци—коравите и червените присаде, круши). Кп. 74.

Червендалестъ пр. красный: За хора тлъсты, тврдъ угоены, чръвендалисти дългый сънъ е връденъ. Л. Д. 1873 р. 76.

Червенѣшъ(са) ил. дл. краснѣю: Червенушо, брожденушо! Што са червенѣши, като курвѣ на пазаръ? Ч. 117.

Червеникавъ пр. красноватый: Жълтникъвъ или червеникъвъ пъсъкъ. Л. Д. 72 р. 232. Червеникава кашя. ib. 69 р. 86. Пъпецътъ на дѣтето падва подиръ 4—8 дни. Това място испръво быва жълтеникаво, послѣ червеникаво ib. 70 р. 93.

Червенина с. ж. Червенинка ум. 1) краснота: Червенината на мясото излиза отъ това, че у него има безчетно множество жили, напълнени съ кръвь. Л. Д. 69 р. 86. 2) румянѣцъ: Кокони! Я вижте приличате ли на нашите бѫлгарски тюлфиланчета. Де ви е червенинката, която са нарича здравие? З. 292.

Червѣнка с. ж. название сипной болѣзни: Другитъ сипаницы: червенката, кожюшката и лещницата сѫ нѣ-благи Л. Д. 1874 р. 83.

Червенобрадъ пр. рыжебородый. Л. Д. 75 р. 127.

Червеноперка с. ж.ср. серб. црвемперка. Пк. 40 ср.сл. риба.

Червеносинкавъ пр. багровый: Ако на обымрелото новорождено лицето е червено-синкаво. Л. Д. 1869 р. 216.

Червенословка с. ж. Червенословъ пр. украшенная,-ный киноваръ: Московските книги сѫ за нищо и за никакво; а червенословките имъ и въ рѣка не зимай. К. II, З. Червенословъ Букваръ. Л. Д. 70, 196.

Червенуша с. ж. ласкательное название болѣзни „червена“ въ заговоръ противъ нея: Червенушо, брожденушо! (Тукъ са пакъ разумѣва червенятъ за богиня). Што са червенѣши като курвѣ на пазаръ? Червенуша кашти заградила: какъ-то є добро утро—тѣй да не добрувашъ, какъ-то є добъръ вечеръ—тѣй да не замъкнешъ; червенушо! Огнь та изгори, пепель та развѣ, вѣтъ разнесе въ пусто гори Тилийско, дѣто петелъ не пѣє, дѣто птица не цврти, дѣто огнь не гори, дѣто челѣкъ не върви. Ч. 117.

Червѣнъ пр. красный: Дето кржви капнеха, Червена ружа цѣ-